

הדעות

האח שחלץ
עם החלוצה
לאו של
"לא יבנה"
עם שאר הנשים
עשה של "בית אחיו"
(בית אחד ולא יותר)
רי"ל
כרת
רי"ח
לאו של לא יבנה
שאר האחים עם כל
הנשים

סתירה

רישא
החולץ וחזר וקידשה
ומת
צריכה חליצה מהאחים
כלומר אינה אסורה עליהם בכרת
כרי"ח
סיפא
חלץ
ואח אחר קידשה (לוי)
לא תופס
כלומר אסורה בכרת
כר"ל

איתביה

האיסור
לשאר האחים אחרי
החליצה/ייבום
הפסוק
"... וְעָנְתָה וְאָמְרָה כִּכָּהֵן עָשָׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶה אֶת-בֵּית אָחִיו"
(דברים כה, ט)

תשובות

רב ששת
הברייתא כרי"ח
ולפי"ז הרישא
ברורה -
אין כרת וצריכה חליצה מהאחים
ואילו הסיפא
כי הברייתא כר"ע שאין קידושין
תופסים בחייבי לואים
דחייה
אם כך גם הרישא
לא ברורה
כי אז
גם הקידושים של היבם לא תופסים
אז למה צריכה חליצה מהאחים?
רב אשי
הברייתא כר"ל ור"ש
הרישא
הכונה לאח שנולד
אחרי שראובן מת ושמעון חלץ
וכר"ש שאין לו כרת
כי כשנולד היא כבר לא אשת אחיו ראובן שמת,
אלא חלוצת שמעון,
ולכן אם מת שמעון - צריך לחלוץ
הרישא מובנת
צריכה חליצה כי אין להם
איסור כרת
רבינא
הברייתא כרי"ח ורבנן
מדובר באח שנולד אחרי שראובן מת
(לרבנן - גם אחרי החליצה,
לר"ש דווקא לפני החליצה (תוס')
ומעולם לא עזב אותו איסור אשת אח המקורי

איתמר

שמעון ייבם אחת מהנשים
ואז לוי בא על אחת הצרות
מחלוקת רב אחא ורבינא
דעה אחת (כר"ל)
חייב כרת
דעה שנייה
(כרי"ח)
אין כרת אלא רק איסור עשה של
"בית אחיו"

קושיות

מניין שאסורה לבעל
גז"ש לעריות
בסוטה כתוב "והיא נטמאה"
ובעריות "אל תיטמאו בכל אלה"
וכן בברייתא
לגבי מחזיר גרושתו -
"והלכה והיתה לאישה אחר... לא יוכל בעלה הראשון... לשוב לקחתה...
אחרי אשר הוטמאה" (דברים כד, ד).
שת"ק דורש גם על סוטה (הוטמאה).
מיתבי רב חסדא
משנה פז
נישאת על פי עד אחד שבעלה מת
ואז הגיע הבעל
מדאורייתא נחשב אונס
אך מדרבנן החמירו
עליה ואסורה לבעלה
(וכמובן לבעול)
כסוטה
ולמרות שנחשבת סוטה - אם מת בעלה
לרבנן
אמנם לא מתייבמת אבל כן חולצת
וצרותיה מתייבמות
ולר"ש
אפילו היא מתייבמת!
שם זה רק ספק
תשובה -
שם זה רק ספק
מחזיר גרושתו
המשך יבוא...
סוטה (זינתה):
נאסרת לבעלה
ואם מת
היא וצרותיה פטורות
מייבום וחליצה
ייבום נשים שנאסרו על בעלן
מחזיר גרושתו
המשך יבוא...
מחזיר גרושתו
המשך יבוא...
תשובה
שם זה סוטה דרבנן
(כאמור)
ולא החמירו עד כדי כך
ומה חשבו
בהווה אמינא של הקושיא?
שכל דתקון כעין דאורייתא תקון